

7. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

8. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

9. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

10. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

11. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

12. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

13. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

14. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

15. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

16. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

17. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

18. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

19. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

20. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

21. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

22. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

23. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

24. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

25. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

26. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

27. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

28. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

29. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

30. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

31. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

32. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

33. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

34. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

35. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

36. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

37. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

38. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

39. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

40. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

41. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

42. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

43. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

44. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

45. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

46. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

47. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

48. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

49. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

50. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

51. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

52. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

53. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

54. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

55. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

56. En äftra Sol med lifswerken, Och perleffedlar
håga, I klara hwarfen derpå sen Begonte sig att
låga: Den klidde präktigt Guld-mode Uppå Åsa-
tebergen, Och gjorde himlen klar och färd, I höga
Saphirs-färgen.

57. Beredde fogelsvärmen nu Med gull-sundt lif-
wertunga, Höder denna guldne Purpurbrud Begonte
till att sjunga; Kristallkladan, som utifrö Demante-
flippan klara, Den wid sin klara uppgångsödder
Med perleffedlar pulkra.

58. Jaunder war ett Kugarske tord, Ordhärdige sig
eddide, Dem ndie iatt uppdå fitt End' Och med sin
mantel hölde, Och gaf dem Nectar utur gull, Och
dem i lätelst föfste; Med ett ord sagte den ort war
fult Af alle hwar dodelt löste.

59. Ald' fad' jag, tädde gubbel hwar En fädder
du mig ämnat? Jag är så hjerans nöjd och glad,
Att jag min fä har lemnat; Eda, fä jag fä
här med dig Bakom en buske lefwa, Och uti him-
melte nöje mig Inswepa och inwefwa?

60. Men han mig swarad: Läre höll! Den här
fall ho och braga, Han mätte föf på merlens
bän Sid obogden till raggat: To utaf alla du här
fä, Ät ingen, som ej lämpat, Den ene mindre,
andere mer, Och denne fördämpot.

61. Skewid jag pulkad' angafat till, Men fä
ej tid att fäta; To fänet föll mig i en otill, Och
alle fä lufka dvala; Emot af som en tädde part
Ett färoa mätelst, Die Gudarne af fäusen
mät. De glöte ett lömmelst.

62. Den Redo jagat i gawd, Och fäfäde för
Solén, Derunder wäste röda bär, Som prödde
gröna jorden, Die Red en wärfelst och gret,

GS 1831

Gjeltarnes Samtal

med den tappre och omistliga, men på sin hemresa
från Konstantinopel, i närheten af Preslan, den
19 Juni 1739, förräddeligen mördade Swenske
Majoren wid Uplands Regemente,

Malcom Sinclair,

uppdå de lufwa Gläffla Rälten i de dödas rike:
berättat af Herden Celadon, som af en gam-
mal obekant Gubbe blifwit oförmodligen
dit och dädan förd.

Eft, när på lufsig blomsterplan, etc.

Bakum, J. H. Åkerbloms Boktryckeri.
1819.

— 2 —

— (1) —

- 11 -

[illegible]

- 15 -

6. Vi gingo depe snart förbi, 3 vakra rumma
salar, Men gingo derpå genast si Vacker lillebröder
dalar, Och lundar af Copparereds, Samt Eder-
bröder höjder; Vi togos mot af en allee, Som
var af Lindar höjder.